Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. sierpnia 1914.

217.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 8. sierpnia 1914,

dotyczące sporządzania w sądzie dokumentów w przedmiocie nabycia nieruchomości o małej wartości.

Na zasadzie artykułów II. i X. rozporządzenia cesarskiego z dnia 1. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 116 (noweli o dzieleniu parcel), zezwala się na wniosek wyższego sądu krajowego wszystkim sądom powiatowym w królestwie Dalmacyi, aby sporządzały po myśli postanowień artykułów II. do VIII. powyższego rozporządzenia cesarskiego dokumenta prawne w przedmiocie nabycia nieruchomości o małej wartości.

Hochenburger wł.

218.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. sierpnia 1914,

dotyczące przeprowadzenia zarządzonego ustawą z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 14, zniżenia państwowego podatku budynkowego, oraz w sprawie obowiązujących obecnie stóp podatku budynkowego.

I. Opusty w podatku budynkowym, przewidziane w artykule VIII. i w artykule IX., l. 3., ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, zostały uchylone ustawą z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 14.

Wobec tego tracą moc obowiązującą wszystkie postanowienia, dotyczące przeprowadzenia wspomnianych opustów, w szczególności więc wskazówki, zawarte w tym względzie w § 23. ustawy z dnia 28. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 242, i w odnośnem rozporządzeniu wykonawczem, tudzież w rozporządzeniach Ministerstwa skarbu z dnia 15. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 297, i z dnia 25. października 1899, Dz. u. p. Nr. 207.

II. Po uwzględnieniu przewidzianego w § 3. ustawy z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 14, zniżenia podatku budynkowego obowiązują obecnie dla tego podatku następujące stopy podatkowe:

A. Stopy podatkowe dla podatku domowo-czynszowego

(wraz z 5%owym podatkiem i zniżonym na 5% podatkiem domowo-czynszowym).

1. Stopy podatkowe dla wszystkich domów z wyjątkiem tych, do których mają zastosowanie wspomniane pod I. 2. postanowienia przejściowe, a mianowicie:

a) dla (tak zwanych **„starych“**) domów, nie podlegających ustawie z dnia 28. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 242:

1	2	3	4	5	6	7
	wynosi w czasie trwania pełnej powinności podatkowej					natomiast w czasie trwania czasowego uwolnienia od podatku według ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, stopa podatkowa netto
	przy					
W następujących miastach (miejscowościach, częściach miejscowości), a mianowicie w	stopie podatkowej brutto w procentach		procencie ryczałtowym na koszta utrzymania i amortyzacyi, wynoszącym	stopa podatkowa netto	podstawa dla dodatków	
	przedtem	teraz				
				w procentach (czystej) podstawy opodatkowania		
wszystkich miastach i miejscowościach [1]), wymienionych w wykazie A do ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, z wyjątkiem Czernowiec (śródmieścia) i Zadaru	$26\frac{2}{3}$	$23\frac{1}{3}$	15	$19\frac{5}{6}$	$22\frac{2}{3}$	$4\frac{1}{4}$
Czerniowcach (śródmieściu) i Zadarze	$26\frac{2}{3}$	$23\frac{1}{3}$	30	$16\frac{1}{3}$	$18\frac{2}{3}$	$3\frac{1}{2}$
wszystkich miejscowościach i częściach miejscowości, nie wymienionych już w dwóch poprzednich rubrykach, z wyjątkiem Tyrolu i Przedarulanii [2])	20	$17\frac{1}{2}$	30	$12\frac{1}{4}$	14	$3\frac{1}{2}$
wszystkich miejscowościach i częściach miejscowości w Tyrolu i Przedarulanii z wyjątkiem Insbruka	15	$13\frac{1}{8}$	30	$9\frac{3}{16}$	$10\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$

Uwaga: [1]) Po uwzględnieniu postanowień przejściowych, zawartych dla Tryestu w ustawie z dnia 18. stycznia 1910, Dz. u. p. Nr. 22. Przypadki, przewidziane w § 3. ustawy z dnia 5. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 13, pozostały przytem nieuwzględnione.

[2]) Wraz z postanowieniami przejściowemi, przewidzianemi dla części Krakowa w ustawie z dnia 27. kwietnia 1912, Dz. u. p. Nr. 95.

b) dla (tak zwanych **„nowych“**) domów, podlegających ustawie z dnia 28. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 242.

1	2	3	4	5	6
	wynosi				
		w czasie trwania pełnej powinności podatkowej			natomiast w czasie trwania zniżenia podatku według § 4., l. 2., lit. *a*, i § 28. ustawy z dnia 28. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 242, stopa podatkowa netto
		przy			
W następujących miastach (miejscowościach, częściach miejscowości), a mianowicie w	według taryfy	stopie podatkowej brutto w procentach	procencie ryczałtowym na koszta utrzymania i amortyzacyi	stopa podatkowa netto a zarazem podstawa dla dodatków	
				w procentach (czystej) podstawy opodatkowania	
wszystkich miastach i miejscowościach, wymienionych w wykazie A do ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, z wyjątkiem Czernowiec (śródmieścia) i Zadaru	A	19	15	**16·15**	4·25
	B	17		**14·45**	
	C	15		**12·75**	
Czerniowcach (śródmieściu) i Zadarze	A	19	30	**13·3**	3·5
	B	17		**11·9**	
	C	15		**10·5**	
wszystkich miejscowościach i częściach miejscowości, nie wymienionych już w dwóch poprzednich rubrykach, z wyjątkiem Tyrolu i Przedarulanii *)	A	15	30	**10·5**	3·5
	B	13·5		**9·45**	
	C	12		**8·4**	
wszystkich miejscowościach i częściach miejscowości w Tyrolu i Przedarulanii z wyjątkiem Insbruka	A	12	30	**8·4**	3·5
	B	11·5		**8·05**	
	C	10·5		**7·35**	

Uwaga: *) Wraz z postanowieniami przejściowemi, przewidzianemi dla części Krakowa w ustawie z dnia 27. kwietnia 1912, Dz. u. p. Nr. 95.

2. Stopy podatkowe dla domów w miastach i miejscowościach względnie częściach miejscowości: Baden (z Alland i Thurngasse, oraz Gutenbrunn), Cieplice-Szenawa, Karlsbad, Marienbad, Franzensbad, Ołomuniec, Kraków, Wiedeń, Insbruk, Praga, do których stosują się postanowienia przejściowe ustaw z dnia 10. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 133, z dnia 10. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 134, z dnia 27. kwietnia 1912, Dz. u. p. Nr. 94, z dnia 21. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 198, z dnia 21. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 165 i z dnia 21. sierpnia 1908, Dz. u. p. Nr. 188, oraz rozporządzenia cesarskiego z dnia 7. kwietnia 1914, Dz. u. p. Nr. 81.

a) O ile do tych domów nie ma zastosowania żadna z taryf (załącznik *A*, *B*, *C*), ogłoszonych w ustawie z dnia 28. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 242, a więc co do tak zwanych „starych“ domów, doznają zniżenia o $^1/_8$ stopy podatkowe netto, ustalone w tych ustawach na czas trwania (reszty) okresu przejściowego, a wynikające z przytoczonych tamże stóp podatkowych brutto i z przytoczonych tamże procentów ryczałtowych na koszta utrzymania i amortyzacyi.

Celem otrzymania podstawy dodatków należy następnie obliczoną stopę podatkową netto podwyższyć za każdym razem o $^1/_7$.

Jednakowoż w przypadkach, w których co do takich domów przypisać należy podczas

okresu przejściowego podatek pięcioprocentowy stosownie do § 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, wynika stopa podatkowa netto przez odpowiednie obliczenie z stopy podatkowej brutto w wysokości 5 procent i z obowiązującego w każdym poszczególnym wypadku procentu ryczałtowego na koszta utrzymania i amortyzacyi. Zniżenie o $^1/_8$ niema tutaj zastosowania.

Po upływie okresu przejściowego wchodzą w życie następujące stałe stopy podatkowe:

W	wynosi		
	w czasie trwania pełnej powinności podatkowej		w czasie trwania czasowego uwolnienia od podatku według ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, stopa podatkowa netto
	stopa podatkowa netto	podstawa dla dodatków	
	w procentach (czystej) podstawy opodatkowania		
Badenie (z Alland i Thurngasse, oraz Gutenbrunn), Cieplicach-Szenawie, Karlsbadzie, Marienbadzie, Franzensbadzie, Ołomuńcu i Krakowie	$12^1/_4$	14	$3^1/_2$
Wiedniu, Insbruku i Pradze	$19^5/_6$	$22^2/_3$	$4^1/_4$

b) O ile do tych domów stosuje się taryfa, zawarta w załącznikach *A*, *B* lub *C* ustawy z dnia 28. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 242, a więc co do tak zwanych „nowych“ domów, pozostają stopy podatkowe, ogłoszone powyższą ustawą dla tych miejscowości, bez zmiany. Każdorazową stopę podatkową netto (zarazem podstawę dodatków) otrzymuje się zatem przez odpowiednie obliczenie z przytoczonej tamże stopy podatkowej brutto i z procentu ryczałtowego na koszta utrzymania i amortyzacyi.

W podobny sposób należy dla tych domów obliczyć stopę podatkową netto, uwzględniając obowiązujący każdocześnie procent ryczałtowy na koszta utrzymania i amortyzacyi także w tych przypadkach, w których po myśli § 4., l. 2, lit. *a*, i § 28. ustawy z dnia 28. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 242, należy przypisać podatek domowo-czynszowy, zniżony na 5 procent.

W przypadkach, przytoczonych powyżej pod liczbą 2, winny właściwe władze podatkowe pierwszej instancyi dokonać dokładnego obliczenia obowiązujących obecnie w każdym poszczególnym roku okresu przejściowego stóp podatkowych netto i podstawy dodatków.

O ewentualne ogłoszenie (obwieszczenie) stóp podatkowych netto i podstawy dodatków, które mają obowiązywać każdocześnie w czasie trwania okresu przejściowego, winny postarać się krajowe władze skarbowe w formie, będącej w zwyczaju.

B. Wymiar podatku domowo-klasowego.

Taryfa podatku domowo-klasowego.

1	2	3		4		5	
Dla domu		wynosi państwowy podatek domowo-klasowy, o ile rozpoczęcie budowy domu przypada				Podstawa dla dodatków wynosi bez względu na czas rozpoczęcia budowy	
w klasie	z częściami mieszkalnemi w liczbie	przed dniem 1. stycznia 1912		po dniu 31. grudnia 1911 (ustawa z dnia 28. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 242)			
		K	h	K	h	K	h
I	40—36	385	.	341	.	440	.
II	35—30	315	.	279	.	360	.
III	29—28	262	50	232	50	300	.
IV	27—25	218	75	193	75	250	.
V	24—22	175	.	155	.	200	.
VI	21—19	131	25	116	25	150	.
VII	18—15	87	50	77	50	100	.
VIII	14—10	52	50	40	50	60	.
IX	9—8	35	.	27	.	40	.
X	7	26	25	20	25	30	.
XI	6	17	50	13	50	20	.
XII	5	9	63	7	43	11	.
XIII	4	8	58	6	62	9	80
XIV	3	3	68	2	84	4	20
XV	2	2	98	2	30	3	40
XVI	1	2	63	2	03	3	.
		*) 1	31	*) 1	01	*) 1	50
Przy tych budynkach, które mają więcej jak 40 części mieszkalnych, należy do stopy taryfowej najwyższej klasy doliczyć za każdą dalszą część		8	75	7	75	10	.

*) Od chat trzcinowych, lepianek ziemnych bez muru albo od chat tylko z pręcia uplecionych albo zrobionych z palików w ziemię wbitych, tudzież od chat morlackich w Dalmacyi.

Tasama zniżona stopa taryfowa w kwocie 1 K 31 h, 1 K 01 h i 1 K 50 h zastosowana być może także do tych budynków w Galicyi i na Bukowinie, które stoją pojedynczo i bez związku z osadą oraz zawierają nie więcej nad jedną część mieszkalną.

Od budynków mieszkalnych w alpach przedarulańskich (zwłaszcza w niższych alpach i połoninach), połączonych z prostemi chatami alpejskiemi i z powodu osobliwego prowadzenia gospodarstwa zamieszkałych tylko przejściowo, pobierać należy połowę stopy podatkowej, która przypada według odnośnej klasy taryfy.

Dla takich domów w Solnogrodzie, Dalmacyi, Tyrolu i Przedarulanii, od których po myśli § 11. ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, uiszczać należy tylko połowę stopy, przypisuje się obecnie połowę kwot stóp taryfowych, przytoczonych w przedziałce 3. i 5.

Uwaga: Według artykułu II. ustawy z dnia 1. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 97, nie opłaca się podatku domowo-klasowego od chat alpejskich i domów winniczych, o ile tylko czasowo służą na mieszkanie dla służby ekonomicznej właściciela ziemskiego.

III. Do obliczenia indywidualnego podatku państwowego i podstawy dla dodatków w wymiarze podanym w rozdziale II. obowiązana jest ta władza (urząd), która ma wymierzyć odnośny podatek państwowy.

W wykazach realizacyi podatków, następnie w zapisku, prowadzonym przez departament rachunkowy krajowych władz skarbowych w sprawie przypisywań i odpisywań podatków bezpośrednich (zapisek *B)* i w odnośnych notatkach władz podatkowych I. instancyi, jak również w wykazach przypisywań i odpisywań jakoteż w tabelach, wygotowywanych celem przeprowadzenia w księgach urzędu podatkowego, względnie w specyalnych rozporządzeniach, wkońcu w nakazach zapłaty i zawiadomieniach, wystosowywanych do strony, należy zawsze obok kwoty netto podatku państwowego, który został przypisany względnie którego odpisanie zostało zezwolone, uwidocznić także podstawę dla dodatków.

Co do właściwości do indywidualnego obliczania wysokości dodatków przestrzega się i nadal postępowanie, będące dotychczas w zwyczaju w poszczególnych krajach.

O ile zniesienie opustu podatkowego oraz zmiana stopy podatkowej pociąga za sobą także pewną zmianę urzędowych ksiąg podatkowych a ewentualnie pewne uproszczenie w zapisywaniu na poszczególne konta indywidualne, winny krajowe władze skarbowe wydać odpowiednie zarządzenia, uwzględniając stosunki odnośnych krajów.

IV. Rozporządzenie niniejsze ma w wszystkich krajach, w których spełniony został warunek, wymieniony w § 2., punkt 1. ustawy z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 14, moc obowiązującą na czas trwania tego stosunku i winno znaleść zastosowanie do wszystkich dokonywanych obecnie przypisywań i odpisywań podatku budynkowego — o ile one dotyczą roku podatkowego 1914 i lat następnych.

Ewentualne wydanie postanowień przejściowych do rozdziału III. niniejszego rozporządzenia pozostawia się rozstrzygnięciu krajowych władz skarbowych.

Engel włr.